

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/151/2015
Identifikačné číslo spisu: 3814214250
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2106:3814214250.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci žalobkyne I. N., bytom O. XXX, D. A. proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/1113/BEZ/2014/16718 Ant zo dňa 06.06.2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 6. mája 2015, č. k. 13S/271/2014-58, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 6. mája 2015, č. k. 13S/271/2014-58, m e n í tak, že žalobu žalobkyne z a m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo dňa 6. mája 2015, č. k. 13S/271/2014-58, podľa § 250j ods. 2, písm. c), d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US5/1113/BEZ/2014/16781 Ant zo dňa 06.06.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, zo dňa 03.04.2014, č. PD1/OPPKN/SOC/2014/40669-0006, ktorým nebol žalobkyni priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby - maloletého S. U., nar. XX.XX.XXXX, z dôvodu, že maloletý S. U. (ďalej len „maloletý“) sa podľa lekárskeho posudku č. PD1/OPČ/SOC/2014/40700-03/83095 VAL nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Krajský súd v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože rozhodnutie žalovaného nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu posudzovanej osoby. Podľa preskúmaných rozhodnutí správnych orgánov prvého a druhého stupňa maloletý nie je osobou s

ťažkým zdravotným postihnutím, keď miera jeho funkčnej poruchy je len 30 % a nie zákonom stanovených najmenej 50 %, pričom správne orgány za najzávažnejšie ochorenie maloletého považovali psychickú poruchu vývoja, sprevádzanú poruchami správania a pervazívnymi vývinovými poruchami. Súd zistil, že maloletý bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 23.07.2008, č. k. 2P/349/2008-103 zverený do náhradnej starostlivosti žalobkyne, jeho starej matky. Krajský súd uviedol, že podľa posledných lekárskeho nálezu už v čase rozhodovania správnych orgánov trpel maloletý nešpecifikovanou schizofréniou so skorým začiatkom a nešpecifikovanou vývojovou poruchou s nepriaznivou prognózou ochorenia a toto ochorenie bolo v tom čase predmetom ďalšieho odborného posudzovania. Súd mal za to, že za účelom riadneho zistenia skutkového stavu bolo preto potrebné preskúmať zdravotný stav posudzovanej osoby za jej prítomnosti, resp. v súčinnosti s ošetrovateľom odborným lekárom maloletého tak, aby správny orgán mohol v dostatočnom rozsahu zistiť skutkový stav a správne ustáliť otázku miery funkčnej poruchy maloletého. Súčasne krajský súd poukázal na to, že v napadnutom rozhodnutí sa správny orgán nevysporiadal s námietkami žalobkyne a len odkazovanie na závery lekárskeho posudku nepredstavuje riadne odôvodnenie rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný. Namietol, že napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že z lekárskeho posudku zo dňa 23.05.2014 nevyplýva, že by jeho závery boli v rozpore s podkladmi, z ktorých posudkový lekár vychádzal, pričom vzal do úvahy všetky žalobkyňou predložené odborné lekárske nálezy o zdravotnom stave maloletého. Posudkový lekár nemal dôvod spochybňovať diagnostické závery odborných lekárov v nálezoch a správach, ktoré tvorili súčasť predloženej zdravotnej dokumentácie. Zdôraznil, že zisťovanie skutočného stavu, v danom prípade posúdenie zdravotného stavu maloletého, sa uskutočňuje v reálnom čase a z podkladov, ktoré správnomu orgánu boli alebo mohli byť známe v čase rozhodovania a pri preskúmaní rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia. Záver súdu, že žalovaný správny orgán nevykonal všetky potrebné úkony pre zistenie skutočného stavu veci sa opiera o skutočnosti, ktoré v čase rozhodovania neboli a nemohli byť správnomu orgánu známe. Miera funkčnej poruchy maloletého bola určená riadne a v čase rozhodovania bolo správne ustálené, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Skutočnosť, že odborný lekár psychiater na základe vyšetrenia zo 14.05.2014 uvádza ako predpokladané ochorenie aj nešpecifikovanú schizofréniu, pričom diagnostika tohto ochorenia nebola ukončená, nemohla ovplyvniť mieru funkčnej poruchy. Uvedené ochorenie bolo u maloletého diagnostikované až po hospitalizácii na Psychiatrickej klinike v Martine v júli 2014, to je po vydaní napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalovaný trval na tom, že správny orgán rozhodoval na základe riadne zisteného skutočného stavu veci v čase rozhodovania a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu žalobkyne zamietne.

Žalobkyňa napadnuté rozhodnutie krajského súdu považovala za správne a odvolanie žalovaného navrhla zamietnuť.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Podmienky priznania peňažného príspevku na opatrovanie upravuje zákon č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ide o fakultatívnu dávku, ktorú správny orgán môže, ale nie je povinný priznať, nie je na ňu právny nárok. Súd pri preskúmaní takeého rozhodnutia posudzuje len to, či v správnom konaní bol riadne zistený skutočný stav a či správna úvaha nevybočila z medzí zákona.

Zákonodarca jednoznačne definuje opatrovanie ako nástroj sociálnej pomoci určený pre občanov s

ťažkým zdravotným postihnutím, ktorí sú odkázaní na opatrovanie podľa § 14 ods. 4 (ak tento zákon neustanovuje inak), teda ak stupeň ich odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V alebo VI podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z. účelom opatrovania je zabezpečiť každodenne pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domacom prostredí.

V konaní neboli preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by spochybnili zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Pre súd je pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia žalovaného (§ 250i O.s.p.), v danom prípade ku dňu 06.06.2014. Podľa lekárskeho nálezu, ktoré boli predložené žalobkyňou a boli podkladom pri posudzovaní zdravotného stavu maloletého, predovšetkým podľa prepúšťacej správy z hospitalizácie maloletého na Psychiatrickej klinike v Martine od 29.01.2014 do 14.02.2014, bola u maloletého diagnostikovaná pervazívna vývinová porucha s tým, že najpravdepodobnejšie ide o psychotický vývin na teréne poruchy autistického spektra ľahšieho stupňa. To znamená, že lekárskeho nálezu vydaného po tomto dátume, v ktorom je odbornými lekármi po hospitalizácii maloletého na Psychiatrickej klinike v Martine od 08.07.2014 do 17.07.2014 diagnostikované ochorenie nešpecifikovanou schizofréniou, môže byť podkladom len pre prípadné nové správne konanie o novej žiadosti vo veci priznania príspevku na opatrovanie.

Odvolací súd sa preto nestotožnil so záverom krajského súdu o nedostatočnom zistení skutkového stavu na posúdenie veci. Odvolacím súdom nebolo zistené pochybenie v postupe žalovaného ani prvostupňového správneho orgánu, keď v dostatočnom rozsahu zistili okolnosti rozhodujúce pre posúdenie nároku na príspevok na opatrovanie, pričom závery posudkov neboli spochybnené inými lekárskeymi správami, ktoré by boli vydané pred dňom rozhodnutia žalovaného.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom krajského súdu o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, tým že žalovaný sa nevysporiadal s námietkami žalobkyne a poukázal len na závery lekárskeho posudku. Žalobkyňa v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa uviedla len to, že podala žiadosť o príspevok na opatrovanie na podnet odborníkov a žiada o opätovné prehodnotenie zdravotného stavu maloletého. Žiadne konkrétne námietky neuviedla a nepredložila ani žiadne odborné lekárske nálezy. Zdravotný stav maloletého bol opätovne posúdený posudkovým lekárom žalovaného dňa 23.05.2014 so zhodným záverom, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, keďže miera funkčnej poruchy maloletého je 30 %.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval rozhodnutie žalovanej, ktorým bolo odvolanie žalobkyne zamietnuté a potvrdené prvostupňové rozhodnutie o nepriznaní príspevku za opatrovanie, za vydané v súlade so zákonom (§ 250j ods. 1 O.s.p.). Rozsudok krajského súdu preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 220 O.s.p. zmenil a žalobu zamietol.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods.1 O.s.p., lebo žalobkyňa v tomto konaní nebola úspešná a žalovanému taká náhrada nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.